

Nr. 10—december 2012

Afscheid...

Sinds de oprichting in 1976 ben ik actief geweest in Gemeente Gods Brunssum om het werk voor de kinderen in de derde wereld van Kinderhulswerk (D) te ondersteunen. Samen met (wijlen) Jauk de Koster en anderen hebben we als werkgroepje en gemeente tal van acties ondernomen om voor dit doel geld binnen te halen en sponsorouders te werven. Ik herinner me nog een keer dat ik op één van de eerste kleine handheld-minicomputers die ik had met een ingewikkelde wiskundige formule enkele dagen zat te programmeren om te rekenen aan de afstand tussen Brunssum en Itaituba in Brazilië, waar één van de eerste kindertehuizen van KHW ligt. Degene die op de Hoensbroekse Hemelvaartsbraderie van dat jaar (ergens midden jaren 1980) de afstand raadde, mocht rekenen op een (gesponsorde) nieuwe fiets. Opbrengsten van de boekentafel in de gemeente, van bazaars en concerten waren alle ten behoeve van Kinderhulpwerk. Toen Adriaan Bais gevraagd werd om voor KHW Duitsland contactpersoon voor Noord-India te worden, ben ik kort daarna gevraagd zitting te nemen in het Curatorium van KHW (D). Het feit dat we zelfstandig Noord-India en kort daarna Nepal vanuit Nederland gingen ondersteunen om het mogelijk te maken Europees wat sterker te staan als organisatie(s), maakte noodzakelijk het werkgroepje om te zetten in een zelfstandige stichting. Dat gebeurde op 14 mei 2001 na een korte voorbereidingstijd. Met plezier heb ik me ingezet voor het Kinderhulpwerk en heb er goede herinneringen aan, bijvoorbeeld aan mijn reis in 2003 naar Oeganda, waar ik alle nationale leiders van KHW heb leren kennen bij het zilveren jubileum van KHW-Oeganda. Hoe hard de hulp nodig is, besef je pas als je de armoedige omstandigheden ter plaatse hebt gezien, en van de leiders in de ontwikkelingslanden hoort, welke knelpunten zij hebben om effectieve hulp te geven.

Alhoewel mijn hart nog steeds bij het werk van Kinderhulpwerk ligt, blijkt dat ik er door mijn werk en activiteiten in de gemeente al geruime tijd niet de tijd en aandacht aan kan geven die het verdient. Zo ben ik niet toegekomen aan het uitzetten van beleid en het opzetten van marketing en pr om de stichting Kinderhulpwerk Nederland sterker te maken en meer in het blikveld te plaatsten. En dat is, lijkt me, nodig om nog beter en effectiever hulp te kunnen bieden. Kinderhulpwerk wil een kleine overzichtelijke organisatie van vrijwilligers blijven, zodat elke euro ook werkelijk aan hulp in de landen zelf wordt uitgegeven. En verder is sponsorwerving nog hard nodig om wenselijke projecten, zoals de school in Dehra Dun en een weeshuis in Nepal, te kunnen realiseren. Ik hoop dan ook dat er snel een opvolger voor mij wordt gevonden die deze zaken kan oppakken en wens Kinderhulpwerk een goede toekomst toe in het belang van de toekomst van de kinderen in de derde wereld. Allen met wie we afgelopen decennia mochten samenwerken en allen die een kind gesponsord hebben, wil ik danken voor het vertrouwen en de hulp en inbreng tijdens mijn tijd in de organisatie van het Kinderhulpwerk.

Met hartelijke zegengroet, ook voor de komende feestdagen en een goed 2013!

Roelof Braad

Projecten, projecten, projecten, projecten....

Nepal—studenten: Wij zoeken sponsors om een aantal kinderen te kunnen laten door studeren. Dit kan ook via een maandelijkse bijdrage. Projectnr.: 05

West Nepal—Surkhet: Er is nog een groot bedrag nodig voor de bouw van een tehuis voor weeskinderen op de aangekochte grond. Circa € 50.000,- Projectnr. : 01

India—Dehradun: Daar is nog geld nodig voor de uitbreiding en inrichting van de school van KHW in Kandoli. Ook hier is elke bijdrage maar dan welkom. Projectnr.: 03

Reisverslag van Cindy van Aubel

Wamaste!

Genietend van de laatste zonnestralen hier in India, kijk ik terug op een heel gezegende reis. En meteen ook weer een heel andere reis dan de twee die ik hiervoor heb mogen beleven.

Wat voor mij een rode draad door deze reis is geweest, is liefde en aandacht.

Ik heb een aantal keer mee mogen maken dat door deze twee, voor ons vaak zo vanzelfsprekende dingen te geven, de kinderen op bloeiden. Sommige werden zelfs emotioneel ervan, puur omdat iemand ze iets gaf wat ze helemaal niet of nauwelijks kennen. Je zou dan ook zo graag meer willen doen en ze meer liefde en aandacht geven, maar helaas moeten zowel zij als ik genoeg nemen met de tijd die we samen konden doorbrengen.

We hebben op deze reis ook verschillende keren mogen bidden voor de ouders en de kinderen. Ze mogen opbouwen met positiviteit en natuurlijk gelach.

Want lol dat hebben we zeker ook samen gehad! De kinderen hebben ons liedjes en dansjes laten zien.

Ze hebben ons zelfs een spelletje geleerd, een grote uitdaging voor ons omdat we hun namen moesten zeggen en laten die namen nou net niet Jan, Piet en Klaas of zo zijn. Maar zelfs de makkelijkste namen wisten we nog te verdraaien. Hilariteit alom bij de kinderen. In "House of Hope" heb ik de kinderen het kinderliedje: "God heeft een plan met je leven!", met gebaren aangeleerd. Ik heb het lied ook vertaald om ze te laten weten dat iedereen speciaal is en God met iedereen van ons een goed plan heeft, ook als het moeilijk is! De kinderen pakten het

lied heel snel op en deden goed mee, de volgende keer maar wat meer leuke liedjes mee nemen!

Natuurlijk heb ik ook weer genoten van mijn sponsor kinderen. Ze zijn flink gegroeid en doen het goed. Het sponsor kindje van mijn man heb ik ook ontmoet en met hem ging het ook goed.

Algemeen verslag controlereis 2012.

Deze controlereis zijn we weer naar vele sponsorkinderen gereisd. In Nepal zijn we naar Kathmandu, Dahrn, Biradnagar en Pokhara gevlogen en in India hebben we Raxaul, Dehradun en de Garwahl bergen bezocht.

In elke stad hebben we weer veel kinderen en ouders blij mogen maken met onze komst. Wat genieten ze er toch overal van als ze bezoek krijgen en ze stralen al helemaal als hun sponsor iets voor hun heeft meegegeven.

Gewoon een simpele kaart met een bericht en een foto doet de gezichten van de kinderen al oplichten. Trots als een pauw lezen ze hun kaart voor en bewonderen hun sponsoren op de foto. Zo wordt voor hun de sponsoring

meer dan alleen het geld dat ze elke maand van een medewerker van het kinderwerk hier ontvangen. Het worden echte mensen die hun willen helpen aan een betere toekomst, een betere opleiding waardoor ook zij de kans krijgen om iets van hun leven te maken. Dit geeft hun weer een extra stimulans om meer hun best te doen op school!!

De kinderen en hun leefomgevingen zagen er goed uit. De kinderen zijn gegroeid zowel in de hoogte als op school. Ze spreken beter Engels en heel leuk om te vermelden is dat ze doorgeven wat ze ontvangen...Namelijk dat ze hun ouders engels leren, een paar moeders konden een paar woordjes engels spreken toen we hen ontmoeten. Zo leuk om te zien. Zo werkt de sponsoring meerde kanten op!

Adriaan Bais

Het team van KHW Nederland wenst iedereen een gezegende Kerstdagen en een gezegend, voorspoedig nieuw jaar!